TYGODNIK TYLKO W PRENUMERACIE

ZMIANA PRAWA

Postępowanie o zatwierdzenie układu na nowych zasadach

Od 1 grudnia 2021 r. postępowanie o zatwierdzenie układu, dotychczas stosowane raczej marginalnie, ma szansę zostać liderem restrukturyzacji. A to za sprawą wchodzącej wówczas w życie ustawy z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw.

MAT.PRAS.

Adam Grzelak

adwokat,
doradca restrukturyzacyjny,
starszy prawnik SK&S

Nowelizacja, obok zmian w ustawie o Krajowym Rejestrze Zadłużonych i w upadłości konsumenckiej, przewiduje przedłużenie okresu obowiązywania uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego do 30 listopada 2021 r. oraz gruntownie przebudowuje postępowanie o zatwierdzenie układu. Implementuje również niektóre rozwiązania dyrektywy nr 2019/1023 z 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej.

Uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne

Punktem odniesienia dla przebudowy postępowania o zatwierdzenie układu (PZU) jest, cieszące się bardzo dużym zainteresowaniem wśród dłużników zagrożonych bankructwem, uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne (UPR). UPR, z założenia epizodyczne, bo obowiązujące do 30 czerwca 2021 r., a po nowelizacji do 30 listopada 2021 r., było najczęściej otwieranym postępowaniem restrukturyzacyjnym w ubiegłym i bieżącym roku. Według statystyk gromadzonych, od czasu wejścia w życie UPR (czerwiec 2020 r.) do końca I kwartału 2021 r. ogłoszono ponad 700 przypadków otwarcia UPR. Popularność zawdzięcza m.in. łatwości otwarcia (wystarczy umowa z doradcą restrukturyzacyjnym oraz ogłoszenie dłużnika w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (MSiG), szybkości, możliwości objęcia układem wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo, moratorium płatniczemu i ochronie przeciwegzekucyjnej. Te rozwiązania ustawodawca wykorzystał przy reformie PZU, które ma zastąpić UPR od 1 grudnia 2021 r.

Obwieszczenie o ustaleniu dnia układowego

Tak jak dotychczas, rozpoczęcie PZU na nowych zasadach wymagać będzie zawarcia przez dłużnika umowy z licencjonowanym doradcą restrukturyzacyjnym na pełnienie funkcji nadzorcy układu oraz ustalenia dnia układowego. Nie ma formalnego wszczęcia czy otwarcia postępowania (w odróżnieniu do UPR, gdzie dzień obwieszczenia w MSiG jest dniem otwarcia postępowania). Postępowanie to nadal ma się toczyć bez ingerencji sądu restrukturyzacyjnego i sędziego komisarza (ustawa nie przewiduje możliwości powołania tego ostatniego, podobnie jak rady wierzycieli). Faza sądowa PZU rozpocznie się z momentem złożenia wniosku o zatwierdzenie układu.

Nowością jest uprawnienie nadzorcy do dokonania **obwieszczenia w MSiG o ustaleniu dnia układowego**. Ustawodawca nie wprowadził kryteriów, którymi nadzorca powinien się kierować podejmując decyzję o obwieszczeniu, poza koniecznością zbadania czy w ostatnich 10 latach dłużnik prowadził już PZU, w którym obwieszczono o ustaleniu dnia układowego albo w tym czasie umorzono wobec niego postępowanie restrukturyzacyjne (wyjąwszy umorzenie za zgodą rady wierzycieli). Stwierdzenie takiej okoliczności obliguje nadzorcę do odmowy dokonania obwieszczenia. Na odmowę dłużnikowi przysługuje skarga do sądu restrukturyzacyjnego.

Zakaz wypowiadania niektórych umów

Obwieszczenie o ustaleniu dnia układowego wywoła daleko idące skutki dla dłużnika i wierzycieli. Od obwieszczenia do prawomocnego umorzenia lub zakończenia PZU, nadzorca układu wykonuje uprawnienia nadzorcy sądowego. Dla dłużnika oznacza to konieczność uzyskania zgody nadzorcy na czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu majątkiem (np. zbycie nieruchomości, o ile nie mieści się to w bieżącej działalności dłużnika).

W tym okresie dłużnik będzie **chroniony przed wypowiedzeniem niektórych umów**. Stosuje się odpowiednio art. 256 Prawa restrukturyzacyjnego, który również ulega zmianie od 1 grudnia 2021 r. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, zakaz wypowiadania obejmie tak jak dotychczas m.in. umowy najmu i dzierżawy lokalu lub nieruchomości, w których dłużnik prowadzi działalność, umowy kredytu, ubezpieczeń, licencje, ale także – co jest istotną zmianą stanu prawnego – **umowy o podstawowym znaczeniu dla prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika**. O tym, które umowy wiążące dłużnika należą do tej kategorii ma decydować samodzielnie nadzorca sporządzając ich spis. Ustawodawca nie przewidział dalszych kryteriów klasyfikacji ani środków prawnych dla kontrahentów dłużnika, którzy nie będą zainteresowani kontynuacją współpracy z dłużnikiem. Kluczowe znaczenie w tym zakresie odegra więc praktyka nadzorców. Każdy przypadek będzie wymagał odrębnej analizy. Na bardzo ogólnym poziomie rozważań za umowy tego typu można by uznać, np. umowy na dostawę energii, gazu, wody, umowy o korzystanie z usług telekomunikacyjnych czy podstawowych usług bankowych.

Zakaz wypowiadania umów wydaje się być bezwzględny. Ustawodawca, odmiennie niż w przypadku UPR, nie przewidział dopuszczalności rozwiązania umowy za zgodą nadzorcy. Art. 256 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego, regulujący tę kwestię na potrzeby przyspieszonego postępowania układowego, przewiduje możliwość wypowiedzenia omawianych umów za zgodą rady wierzycieli. Jednak w PZU powołanie rady wierzycieli wydaje się wykluczone ze względu na brak sędziego – komisarza. Brak przy tym przepisu, który tak jak w UPR przyznawałby nadzorcy kompetencję do wyrażenia takiej zgody.

Ochrona przeciwegzekucyjna

Dłużnik, decydując się na PZU, skorzysta również z szerokiej **ochrony przeciwegzekucyjnej.** Ustawodawca bezkompromisowo zakazał prowadzenia wszelkich egzekucji z majątku dłużnika tak jak w postępowaniu sanacyjnym (stosuje się odpowiednio art. 312 Prawa restrukturyzacyjnego; wyjątek stanowią egzekucje świadczeń alimentacyjnych, niektórych rent, co w praktyce nie odgrywa większej roli).

Zakaz egzekucji nie jest połączony z moratorium płatniczym. Dłużnik nie musi się więc obawiać (czasowo) postępowań egzekucyjnych, natomiast może spełniać świadczenia z zobowiązań objętych układem, np. może płacić wybranym dostawcom / usługodawcom za towary / usługi wyświadczone przed dniem układowym.

Dotychczas Prawo restrukturyzacyjne łączyło te rozwiązania. Dłużnik był związany zakazem spełniania świadczeń (moratorium - regulacja materialnoprawna), a procesowym (formalnym) rozwinięciem tej regulacji był zakaz prowadzenia egzekucji (objawiający się różną intensywnością w zależności od rodzaju restrukturyzacji). Wydaje się, że rozdzielenie tych regulacji i rezygnacja z moratorium płatniczego ma na celu zapewnienie dłużnikowi większej elastyczności, a być może także wzmocnienie jego pozycji negocjacyjnej wobec wierzycieli. Nieuchronnie jednak wiąże się to z ryzykiem nacisków na dłużnika ze strony najsilniejszych wierzycieli (wierzycieli finansujących, kluczowych dostawców), chcących uniknąć układu, aby spłacił ich wierzytelności przed innymi i poza układem. To otwiera pole do rozgrywek między wierzycielami a dłużnikiem mających na celu uniknięcie objęcia układem, nie wyłączając ryzyka wybiórczego zaspakajania wierzycieli.

Moratorium płatnicze nie obejmuje nawet wierzytelności przysługujących wierzycielom powiązanym z dłużnikiem (np. wchodzących w skład jednej grupy kapitałowej), co tylko wzmaga zarysowane obawy. Dochodzą do tego możliwe komplikacje praktyczne, np. co do konieczności aktualizacji spisu wierzytelności w miarę spłacania wierzycieli „układowych" na potrzeby głosowania nad układem. Prawo restrukturyzacyjne nie przewiduje wprost takiego rozwiązania, nakazując aby spis wierzytelności był gotowy na dzień obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego. Korygowanie spisu np. w trybie art. 99 Prawa restrukturyzacyjnego zastrzeżone jest do kompetencji sędziego – komisarza, którego w PZU się nie powołuje.

Uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne i postępowanie o zatwierdzenie układu – porównanie

	UPR (obowiązuje do 30 listopada 2021 r.)	PZU (obowiązuje od 1 grudnia 2021 r.)
Wszczęcie/otwarcie	Z chwilą obwieszczenia w MSiG dokonanego przez dłużnika	Brak; możliwość obwieszczenia w MSiG przez nadzorcę ustalenia dnia układowego
Czas trwania	4 miesiące, a jeśli w tym czasie dłużnik złoży wniosek o zatwierdzenie układu to ochrona do prawomocnego zakończenia postępowania przed sądem restrukturyzacyjnym	4 miesiące, a jeśli w tym czasie dłużnik złoży wniosek o zatwierdzenie układu to ochrona do prawomocnego zakończenia postępowania przed sądem restrukturyzacyjnym
Możliwość zwołania zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem	Nie	Tak
Możliwość objęcia układem wierzytelności zabezpieczonych	Tak	Tak
Ochrona przeciwegzekucyjna	Tak (zakaz egzekucji zobowiązań układowych)	Tak (zakaz egzekucji wszelkich zobowiązań, za wyjątkiem świadczeń alimentacyjnych i niektórych rent)
Moratorium płatnicze	Tak	Nie
Zakaz wypowiadania umów	Tak (chyba że za zgodą nadzorcy)	Tak (zakaz bezwzględny; obejmuje także umowy o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania przedsiębiorstwa dłużnika)
Możliwość uchylenia skutków otwarcia	Tak – na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy	Tak – na wniosek wierzyciela, dłużnika lub nadzorcy możliwość uchylenia skutków obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego

WAŻNE!

Tak jak w przypadku UPR ochrona dłużnika przed wierzycielami w PZU jest czasowa i trwa przez 4 miesiące od obwieszczenia w MSiG o ustaleniu dnia układowego. Jeśli w tym czasie dłużnik złoży wniosek o zatwierdzenie układu, to będzie objęty ochroną aż do prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania w tym przedmiocie. W przeciwnym razie skutki obwieszczenia wygasną z mocy prawa.

Brak obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego nie wyklucza prowadzenia PZU, a w szczególności zawarcia układu i wystąpienia do sądu restrukturyzacyjnego o jego zatwierdzenie. Jednak w takiej sytuacji dłużnik nie będzie chroniony przed wierzycielami. Dopiero po złożeniu wniosku o zatwierdzenie układu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w tym przedmiocie zastosowanie znajdzie zakaz egzekucji świadczeń z wierzytelności objętych układem. Jest to ochrona znacznie węższa od tej, która powstaje po obwieszczeniu ustalenia dnia układowego – wówczas zakaz dotyczy egzekucji z majątku dłużnika na zaspokojenie wszelkich wierzytelności, układowych i pozaukładowych. Wydaje się jednak, że takie sytuacje (prowadzenie PZU bez obwieszczenia) będą marginalne ze względu na nikłą ochronę dłużnika.

Sytuacja wierzycieli

Ustawodawca, reformując PZU, nie zdecydował się na wzmocnienie pozycji wierzycieli wobec dłużnika. Podobnie jak w przypadku UPR, tak i po obwieszczeniu ustalenia dnia układowego, wierzyciel (a także nadzorca układu i dłużnik) będzie mógł domagać się od sądu restrukturyzacyjnego uchylenia skutków obwieszczenia jeśli prowadzą one do pokrzywdzenia wierzycieli lub ujawnią się podstawy odmowy dokonania obwieszczenia (prowadzenie PZU w ciągu ostatnich 10 lat/umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego). Udowodnienie pokrzywdzenia może być trudne w praktyce zważywszy na dość restrykcyjną wykładnię art. 8 Prawa restrukturyzacyjnego w dotychczasowym orzecznictwie sądów. Poza tym, efektywność tego środka prawnego będzie zależna od obłożenia sądów i dostępności sędziów. Te czynniki generują ryzyko nierozpoznania wniosku o uchylenie skutków przed upływem 4 miesięcznego okresu ochronnego lub nawet przed zakończeniem PZU.

Pozytywną zmianą dla wierzycieli jest wprowadzenie w ramach zreformowanego PZU możliwości przeprowadzenia zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem. To na tym forum wierzyciel powinien otrzymać możliwość „bycia wysłuchanym", przedstawienia swoich wątpliwości oraz uzyskania wyjaśnień nadzorcy i dłużnika co do propozycji układowych, źró-

del finansowania układu, planu restrukturyzacyjnego, itp.

Zmiana „sił" w negocjacjach układowych

Sytuację wierzycieli, i to nie tylko w ramach PZU, ale we wszystkich postępowania restrukturyzacyjnych, determinuje jeszcze jedna bardzo ważna zmiana. Ustawodawca, w ślad za rozwiązaniem przyjętym w UPR, zdecydował się na przyznanie dłużnikowi możliwości doprowadzenia do objęcia układem z mocy prawa wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo, bez ich zgody. Do osiągnięcia tego skutku wystarczy, że dłużnik przedstawi wierzycielowi zabezpieczonemu propozycje układowe przewidujące pełne zaspokojenie w terminie określonym w układzie, jego wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi albo przewidujące zaspokojenie w stopniu nie niższym od tego, jakiego można się spodziewać w przypadku dochodzenia zaspokojenia z przedmiotu zabezpieczenia (art. 151 ust. 2a Prawa restrukturyzacyjnego, obowiązujący do 1 grudnia 2021 r.).

Tym samym, status wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo w całym systemie restrukturyzacyjnym uległ ujednoliceniu. Niezależnie od formy postępowania restrukturyzacyjnego oraz charakteru układu (częściowy czy pełny), wierzyciele zabezpieczeni rzeczowo mogą być objęci układem w zależności od treści propozycji układowych. Być może przyczyni się to do zmiany „sił" w negocjacjach układowych. Dotychczas wierzyciele zabezpieczeni mogli odgrywać kluczową rolę przede wszystkim ze względu na pozostawanie poza układem i poza zakazem egzekucji (za wyjątkiem sanacji). Po 1 grudnia 2021 r. ich pozycja nadal będzie istotna, ale już z innych względów.

Podsumowanie

Reforma PZU podąża kierunkiem wyznaczonym przez UPR. Ustawodawca zastosował sprawdzone w praktyce rozwiązania, a także istotnie wzmocnił pozycję dłużnika, w szczególności przyznając mu daleko idącą ochronę przed wierzycielami. Całkowita rezygnacja z moratorium płatniczego ma z pewnością swoje zalety, zwłaszcza dla dłużnika, ale wiąże się z ryzykami, które będą trudne do przewidzenia i uniknięcia. Wydaje się, że omawiana regulacja w tym zakresie nie realizuje w pełni postanowień dyrektywy restrukturyzacyjnej, a w szczególności pkt (39) jej motywów. Natomiast z pełniejszą oceną reformy PZU trzeba jeszcze się wstrzymać. /®

podstawa prawna: Ustawa z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Zadłużonych oraz niektórych innych ustaw (DzU z 2021 r., poz. 1080).

FUNDUSZE UNIJNE I POMOC PUBLICZNA

Procedury związane z wydatkowaniem środków unijnych

Środki, które korzystający ze wsparcia unijnego otrzymali na realizację projektów nie tracą publicznego charakteru. Dotyczy to również środków przekazanych podmiotom prywatnym, w tym przedsiębiorcom. Ich sposób wydatkowania musi podlegać licznym rygorom i ograniczeniom. Zostały one opisane w tzw. procedurach.

MAT. PRAS.

Tomasz Picheta

radca prawny, partner Mazurkiewicz Cieszyński Mazuro i Wspólnicy Adwokaci i Radcowie Prawni sp.k.

W świetle art. 184 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków unijnych są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu. Procedury, o których mowa w tym przepisie wynikają przy tym nie tylko z aktów prawa powszechnie obowiązującego, ale także z łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania beneficjenta (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 16 listopada 2017 r., sygn. akt II GSK 489/16).

WAŻNE!

W świetle wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia z 16 stycznia 2020 r. (sygn. akt I GSK 1607/18), to przede wszystkim umowa o dofinansowanie opracowana w ramach systemu realizacji programu operacyjnego, zawarta pomiędzy organem a beneficjentem oraz wytyczne, do stosowania których beneficjenci zobowiązują się w tej umowie, są dokumentami regulującymi procedury wydatkowania środków europejskich. W orzecznictwie przyjmuje się, że dokumenty tworzące system realizacji programu operacyjnego (umowa o dofinansowanie, wytyczne, komunikaty opracowane przez instytucje zarządzające) stanowią wprawdzie specyficzne, ale prawne uregulowania i przyznaje się im walor źródła prawa. Projekty realizowane są przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta.

Aby poniesiony w związku z realizacją projektu unijnego wydatek lub koszt mógł być w jakiejkolwiek części sfinansowany ze środków wspólnotowych, musi on spełniać tzw. warunki kwalifikowalności. Z punktu widzenia podmiotu ubiegającego się o wsparcie, podstawowym dokumentem określającym te warunki są „Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020". Z powyższymi Wytycznymi warto zapoznać się już na etapie składania wniosku o dofinansowanie. Tylko bowiem wydatki, które zostały przewidziane w katalogu wydatków określonym w Wytycznych będą mogły podlegać refundacji. Wydatki spoza tego katalogu przedsiębiorca będzie musiał ponieść w całości ze środków własnych.

Z ORZECZNICTWA:

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 11 lutego 2016 r. (sygn. akt III SA/Gl 140/15) przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne, jednakże wiąże się ono z przestrzeganiem szeregu obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winno być przeprowadzone w sposób celowy i oszczędny. Dlatego też niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez instytucję zarządzającą kwot podlegających zwrotowi, w tym wydania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ustawy o finansach publicznych.

Podstawowe warunki kwalifikowalności wydatków

Zasadą obowiązującą w perspektywie finansowej 2014-2020 jest to, że ze środków unijnych będą mogły być pokrywane wydatki poniesione wyłącznie w okresie między 1 stycznia 2014 a 31 grudnia 2023 roku. W odniesieniu do konkretnego projektu, długość tego okresu określa umowa o dofinansowanie i jest on zwykle krótszy.

Każdy wydatek poniesiony w ww. okresie musi nadto być:

- przewidziany w budżecie projektu;
- rzeczywiście poniesiony;
- niezbędny do realizacji celów projektu i poniesiony w związku z realizacją projektu;
- dokonany w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów przy najmniejszych nakładach;
- udokumentowany w określony w Wytycznych sposób;
- zgodny z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, zasadami właściwymi dla danego programu operacyjnego, umową o dofinansowanie, wytycznymi i innymi dokumentami, do których stosowania przedsiębiorca zobowiązał się w umowie o dofinansowanie.

Dodatkowo, pomimo spełnienia wszystkich ww. warunków, niektóre z wydatków i kosztów i tak nie będą mogły być zrefundowane, gdyż możliwość uznania je za wydatki kwalifikowalne wprost została wyłączona w Wytycznych. Dotyczy to na przykład takich wydatków jak kary, grzywny, czy koszty postępowań sądowych. Należy przy tym pamiętać, że katalog wydatków, które nie są uznawane za kwalifikowalne jest znacznie szerszy.

Kolejną kwestią, o której muszą pamiętać przedsiębiorcy przy dokonywaniu zakupów ze środków unijnych, jest obowiązek zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. W praktyce oznacza to, że mimo, iż przedsiębiorcy i podmioty prywatne co do zasady nie są zobligowani do stosowania ustawy prawo zamówień publicznych, to jednak dokonując w trakcie realizacji projektu wyboru dostawców towarów i usług czy wykonawców robót budowlanych, muszą przestrzegać podobnych procedur i warunków. Ma to zagwarantować wybór najkorzystniejszej oferty i efektywne wydatkowanie środków.

Wybór procedury zamówienia zależny od jego wartości

Wspomniane procedury różnią się w zależności od wartości zamówienia. W przypadku wydatków o wartości między 20 a 50 tysięcy złotych netto, tj. bez podatku od towarów i usług (VAT), na przedsiębiorcy ciąży przede wszystkim obowiązek przeprowadzenia tzw. **rozeznania rynku**. Rozeznanie to ma na celu potwierdzenie, że dana usługa, dostawa lub robota budowlana została wykonana po cenie nie wyższej niż cena rynkowa. Dodatkowym wymogiem jest publikowanie zapytań ofertowych. Przedsiębiorca powinien zamieścić każde z takich zapytań na swojej stronie internetowej lub innej powszechnie dostępnej stronie przeznaczonej do umieszczania zapytań ofertowych.

Przy tej wartości zamówienia powyższe wymogi stanowią określone w Wytycznych minimum. Poszczególne instytucje zarządzające mogą jednak ustanowić dodatkowe wymagania, które będą obowiązywały przedsiębiorców ponoszących wydatki o takich wartościach.

W przypadku wydatków, których wartość przekracza 50 tys. złotych netto, przedsiębiorcy zobowiązani są każdorazowo przeprowadzić postępowanie zgodnie z **zasadą konkurencyjności**. Zasada ta ma na celu wybór najkorzystniejszej oferty z zachowaniem uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców poprzez dopuszczenie jak najszerszego grona podmiotów, które mogłyby być zainteresowane realizacją zamówień zlecanych przez beneficjentów.

Jednym z podstawowych wymogów towarzyszących tej zasadzie jest wymóg dokonywania rozeznania rynku za pośrednictwem specjalnego serwisu internetowego zwanego **Bazą Konkurencyjności**. Baza ta, to zamówiony przez Ministerstwo Rozwoju serwis internetowy, w którym zarejestrowani przedsiębiorcy – beneficjenci środków unijnych – publikują zapytania ofertowe na ogłoszenia w celu realizacji zasady konkurencyjności. Treść tych ogłoszeń powinna wpisywać się w formularz ogłoszenia dostępny w serwisie i być zgodna z wymogami określonymi w ww. Wytycznych.

Baza pozwala w jednym miejscu zgromadzić wszystkie przenoszące wartość 50 tys. złotych zamówienia składane przez beneficjentów, a stanowiąca element serwisu wyszukiwarka ogłoszeń pozwala w szybki i łatwy sposób odnaleźć zapytania ofertowe zamieszczone przez beneficjentów.

Trzeba podkreślić, iż Baza Konkurencyjności może stanowić cenne źródło informacji także dla przedsiębiorców niekorzystających z funduszy unijnych. Bardzo często zdarzą się bowiem, że przedsiębiorca realizujący projekt dofinansowany ze środków unijnych zmuszony jest korzystać z towarów i usług oferowanych przez inne podmioty gospodarcze. Zawsze warto więc zajrzeć do serwisu i spróbować powalczyć także o tego typu zamówienia. /®

W cyklu „Fundusze unijne i pomoc publiczna" opublikowaliśmy:

26 marca „Wniosek o dofinansowanie trzeba złożyć przed rozpoczęciem prac".

30 kwietnia „Umowa o dofinansowanie projektu unijnego jako umowa rezultatu, a nie starannego działania"

28 maja „Bolesne skutki niektórych błędów we wnioskach o dofinansowanie"

Kolejny odcinek z cyklu 30 lipca.

Źródło:
Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020

podstawa prawna: Ustawa z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jedn. DzU z 2021 r., poz. 305)